

d. Sakrament pokuty i pojednania oraz Msza święta

W oficjalnym organie Kongregacji Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów, „Notitiae” 37 (2001) 259-260, ukazała się odpowiedź na następujące pytanie:

Istnieją pewne rozporządzenia, które odnoszą się do czasu sprawowania sakramentu pokuty: Czy np. wierni mogą przystępować do sakramentu pokuty w czasie celebracji Mszy świętej?

Na temat sprawowania sakramentu pokuty szczegółowe przepisy znajdują się w instrukcji *Eucharisticum mysterium* z 25 maja 1967 r., w której jest następujące zalecenie: „Wytrwale należy przyzwyczajać wiernych, aby przystępowali do sakramentu pokuty poza Mszą św., zwłaszcza w określonych godzinach, tak aby jego udzielanie dokonywało się w spokoju i z prawdziwą ich korzyścią, jak również nie przeszkadzało im w czynnym uczestnictwie we Mszy św.” (nr 35). Przepisy te zostały raz jeszcze przypomniane w księdze *Obrzędy pokuty* (nr 13) wraz z zaznaczeniem, że „pojednanie penitentów może odbywać się o każdej porze i w każdym dniu” (tamże).

Jakkolwiek tę radę rozumieliby pasterze sprawujący troskę duchową nad wiernymi, to jednak niech nie zaprzestają zachęcać i pomagać im, aby w sakramencie pokuty szukali dobra duszy i w miarę możliwości przystępowali do niego poza czasem i miejscem celebracji Mszy św. Z drugiej jednak strony przepis ten w żaden sposób nie może przeszkodzić kapłanom, z wyjątkiem celebrującego Mszę św., w słuchaniu spowiedzi wiernych, którzy tego pragną także w czasie sprawowania Mszy św.

W naszej zwłaszcza epoce, w której dla wielu zaciemniło się kościelne znaczenie grzechu i sakramentu pokuty, a pragnienie przystępowania do tego sakramentu bardzo zmalało, pasterze wszystkimi swymi siłami powinni popierać częste korzystanie z tego sakramentu przez wiernych. Dlatego kan. 986 § 1 *Kodeksu prawa kanonicznego* stanowi: „Każdy, komu na mocy urzędu została zlecona troska duszpasterska, jest obowiązany dbać o to, aby wierni jemu powierzeni mogli się wyspowiadać, jeśli w sposób uzasadniony o to proszą, a także by dać im sposobność przystępowania do indywidualnej spowiedzi, w ustalonych i dogodnych dla nich dniach i godzinach”.

Sprawowanie sakramentu pokuty stanowi rzeczywiście jedną z posług właściwych kapłanowi. Wierni zaś nie tylko są zobowiązani do wyznawania grzechów (por. kan. 989), lecz także „mają prawo otrzymywać pomoce od swoich pasterzy z duchowych dóbr Kościoła, zwłaszcza zaś słowa Bożego i sakramentów” (kan. 213).

Jest oczywiste, że wolno także spowiadać w czasie celebracji uroczystych Mszy św., ilekroć przewiduje się, że wierni poproszą o tę posługę. Jeśli odbywa się koncelebracja Eucharystii, trzeba poprosić niektórych kapłanów, aby powstrzymali się od koncelebracji i byli do dyspozycji wiernych, którzy chcieliby przystąpić do sakramentu pokuty.

Trzeba jednak pamiętać, że sakramentu pokuty nie wolno łączyć ze Mszą św., tak, aby odbywała się tylko jedna czynność liturgiczna.

(Tłum. ks. Dionizy Pietrusiński)